

ХАРАКТЕРИСТИКА КІЛЬКІСНИХ ТА ЯКІСНИХ ПОКАЗНИКІВ ЗЛІСНОГО НЕВИКОНАННЯ ОБОВ'ЯЗКІВ ПО ДОГЛЯДУ ЗА ДИТИНОЮ АБО ЗА ОСОБОЮ, ЩОДО ЯКОЇ ВСТАНОВЛЕНА ОПІКА ЧИ ПІКЛУВАННЯ

УСОВА Євгенія Сергіївна - здобувач Харківського національного університету внутрішніх справ

УДК 343.21

В статті проведено аналіз кількісних та якісних показників злісного невиконання обов'язків по уходу за ребенком или лицом, в отношении которого установлена опека или попечительство, проанализированы уровень, структура, динамика данного вида преступления; определены основные тенденции дальнейшего его развития.

Ключові слова: *рівень злочинності, структура злочинності, динаміка злочинності, злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною*

Проблеми, які стосуються захисту прав людини і які потребують негайного вирішення, мають багатоплановий характер. Проте існує категорія осіб, яка, в першу чергу, потребує уваги з боку держави, адже це особи, які в силу тих чи інших причин не мають змоги самостійно захищати свої права – діти. За двадцять років своєї незалежності Україна пройшла динамічний і тернистий шлях становлення й розвитку ефективної державної політики у сфері захисту прав дітей. Вітчизняний досвід у даному питанні давно став одним із ключових компонентів того фундаменту, на якому вибудовується політика держави.

Відповідно до Конвенції про права дитини, схваленої ООН 20 листопада 1989 р. (Україна ратифікувала Конвенцію в 1991 р.) держави-учасниці вживають у національному, двосторонньому та багатосторонньому рівнях всіх необхідних заходів щодо забезпечення дитині такого захисту та опіки, які необхідні для його благополуччя, враховую-

чи права та обов'язки його батьків, опікунів чи осіб, що їх замінюють, і з цією метою застосовують усі законодавчі й адміністративні заходи.

Все більше у сучасному суспільстві поширюється практика жорстокого поводження з неповнолітніми, ухилення батьків від виконання своїх обов'язків, нехтування основними потребами дітей з боку осіб, на яких законом покладені обов'язки щодо їх виховання, утримання та нагляду. Досить часто однією з причин скоєння правопорушень дітьми є умови виховання в родині, де батьки ухиляються від виховання своїх дітей, учиняють насильство над ними та виявляють жорстокість.

У зв'язку із зазначеними криміногенними процесами у суспільстві і на виконання міжнародних зобов'язань із прийняттям Кримінального кодексу України у 2001 році в нього була включена ст. 166 - злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування. Зазначена норма передбачає кримінальну відповідальність за злісне невиконання батьками, опікунами чи піклувальниками встановлених законом обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування, що спричинило тяжкі наслідки.

Даний злочин посягає на нормальні умови формування у дитини фізичного, психічного та соціального розвитку. Таким чином запобігання злісному невиконанню обов'язків по догляду за дитиною або

за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування є одним з найважливіших і актуальних завдань органів внутрішніх справ, вирішенню якому буде сприяти вивчення основних кількісних та якісних показників даного виду злочину і формування на їх основі основних тенденцій цього злочину.

Необхідно зазначити, що, на відміну від проблем злочинності неповнолітніх, проблеми кримінологічної характеристики злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування на рівні комплексного наукового дослідження в Україні не вивчались. У різні роки зазначена проблематика розглядалась у працях Ю.М. Антоняна, В.І. Борисова, О.М. Бандурки, В.В. Голіни, І.М. Даньшина, А.І. Долгової, Т.А. Денисової, В.Є. Емінова, А.П. Закалюка, В.С. Зеленецького, А.Ф. Зелінського, М.Й. Коржанського, О.М. Костенка, Н.Ф. Кузнецової, О.М. Литвинова, В.В.Лунаєва, В.О.Тулякова, І.К.Туркевич тощо.

Головним завданням кількісного аналізу виду злочину, про який йдеться, – отримання повної інформаційної картини ситуації, яка досягається завдяки розгляду як абсолютних, так і відносних показників у сукупності.

Аналіз кримінально-правової статистики свідчить про зростання впродовж тривалого часу в Україні числа зареєстрованих злочинів, пов'язаних із злісним невиконанням обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування (рис. 1). Так, якщо у 2003 р. за-

реєстровано 542 злочини, передбачених ст. 166 КК України, то в 2004 р. – 709, у 2005 р. – 749, у 2006 р. – 746, у 2007 р. – 750, у 2008 р. – 841, у 2009 р. – 898, у 2010 р. – 967. З 2011 року можна прослідкувати тенденцію до невеликого зниження числа злочинів даного виду - 757, у 2012 р. - до 755 злочинів, а у 2013 році простежується різке зниження кількості зареєстрованих кримінальних правопорушень до 262.

Вивчення абсолютних кількісних показників зареєстрованих випадків злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування дозволяє прослідкувати тенденцію щодо стійкого зростання кількості даного виду злочину впродовж 8 років (з 2003 по 2010 роки). Також слід зазначити, що невелике зменшення кількості зареєстрованих злочинів у 2011-2012 роках не компенсує її різкого зростання у попередньому періоді. Тому говорити про стійку зміну тенденцій у динаміці розвитку цього виду злочину передчасно.

Різке зменшення кількості злочинів за останній 2013 рік приблизно на 65% можна пояснити запровадженням із прийняттям нового Кримінального процесуального кодексу України істотних змін у порядку обліку і реєстрації кримінальних правопорушень у цілому, і, як наслідок, високою штучною латентністю даного виду злочину.

Так, відповідно до Єдиного звіту про кримінальні правопорушення, затвердженого наказом ГПУ від 23 жовтня 2012 р. № 100 (Форма № 1), у 2013 році обліковано кримінальних правопорушень, передбачених ст. 166 КК України у кількості 262, із них вручено особам повідомлення про підозру у 121 випадках, а кількість кримінальних правопорушень, провадження по яких закрито в порядку п.п. 1,2,4,6 ч. 1 ст. 284 КПК України становить 1616 випадків. Тобто у 2013 році

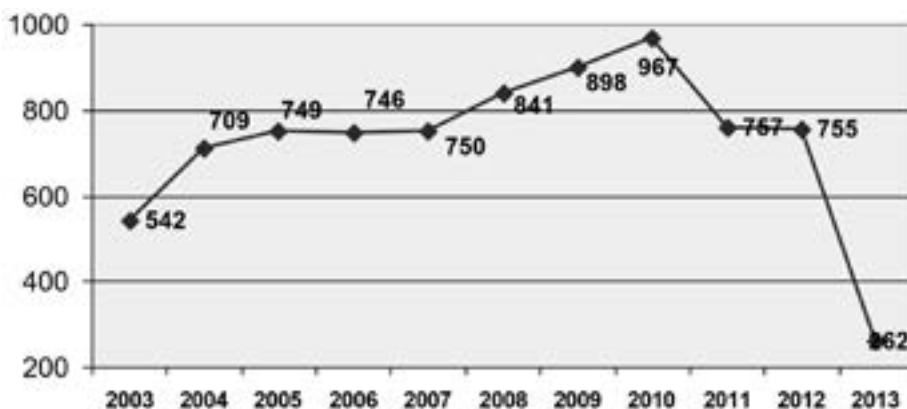

Рис. 1. Кількість зареєстрованих злочинів, передбачених ст. 166 КК України (2003-2013 р.р.)

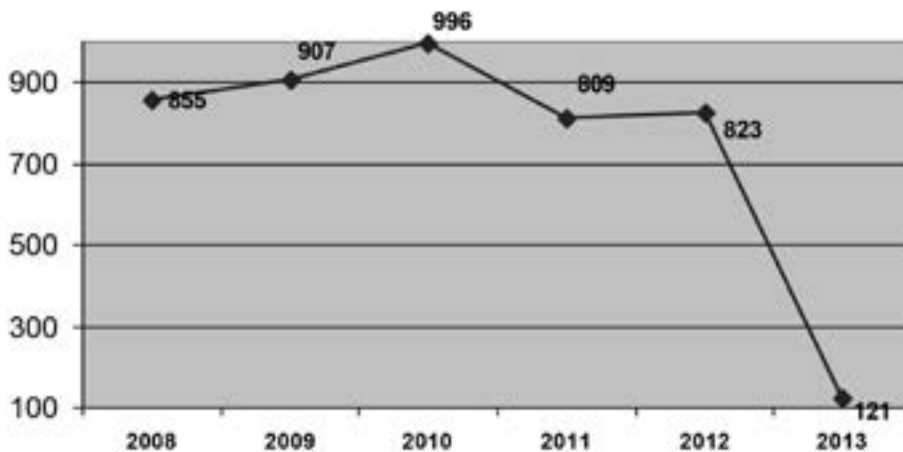

Рис. 2. Кількість виявлених осіб, що вчинили злочин, передбачений - ст. 166 КК України (2003-2013 р.р.)

кількість кримінальних правопорушень, передбачених ст. 166 КК України, що були закриті у 6 разів більша у порівнянні з випадками, по яких було проведено досудове розслідування.

Кримінально-правова статистика МВС України містить і відомості щодо кількості осіб, які вчинили злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування (Рис. 2).

Кількість виявлених осіб, які вчинили злочини, пов'язана з кількістю зареєстрованих злочинів. Але є і деякі особливості в обліку виявлених осіб: особи, які вчинили злочини, реєструються лише при розкритті кримінальних діянь, а розкриття злочинів, як відомо, є далеко неповною. І навіть при повному розкритті зареєстрованих злочинів ці показники не співпадають. Це пояснюється, по-перше, наявністю групової злочинності, коли один злочин вчиняється декількома особами; по-друге, випадками реальної та ідеальної сукупності діянь, коли один правопорушник притягується до кримінальної відповідальності за вчинення декількох злочинів; по-третє, фактами невстановлення осіб, причетних до вчинення виявлених злочинів. Якщо порівняти кількість зареєстрованих злочинів і осіб, виявлених за вчинення злочинів, протягом низки років, то простежується певна тенденція.

У 2003 році кількість зареєстрованих злочинів на 4,2% перевищувала кількість осіб, що їх вчинили. У 2004-2005 роках

ці показники прийшли до рівноваги, а з 2010 року кількість осіб, які вчинили злочини, передбачені ст. 166 КК України поступово стала перевищувати кількість зареєстрованих злочинів. У 2010 році це перевищення становило 3%, у 2011 році – 7%. Однак, за останній рік простежується зовсім інша тенденція,

коли кількість зареєстрованих злочинних діянь перевищує кількість осіб, які відбиваються у кримінальній статистиці як особи, що вчинили цей злочини. Так, у 2013 році зареєстровано 262 кримінальні правопорушення, а кількість виявлених осіб становить 121, тобто перевищення дорівнює 46,2% (Таблиця 1). Це розходження пояснюється прийняттям процесуальних рішень за підставами, передбаченими статтями 6-10 Кримінально-процесуального кодексу України, та деякими особливостями їх реєстрації та обліку.

Таблиця 1

Співвідношення кількості зареєстрованих злочинів, передбачених ст. 166 КК України та кількості встановлених осіб, які їх вчинили

Рік	Зареєстровано злочинів	Встановлено осіб
2008	841	855
2009	898	907
2010	967	996
2011	757	809
2012	755	823
2013	262	121
Усього	4480	4511

Рівень злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування за період, що досліджувався, з розрахунку на 100 тисяч населення країни становить відповідно: 2003 р. – 1,13; 2004 р. – 1,49;

2005 р. – 1,6; 2006 р. – 1,6; 2007 р. – 1,61; 2008 р. – 1,82; 2009 р. – 1,95; 2010 р. – 2,11; 2011 р. – 1,66; 2012 р. – 1,66; 2013 р. – 0,58.

При цьому, середній коефіцієнт злочинності дорівнює 1,56. Ці розрахунки наведено з урахуванням чисельності нащонаселення країни в різні періоди. Як видно з отриманих даних, найбільший рівень злочину, передбаченого ст. 166 КК України відмічався в період з 2008 по 2010 роки.

Поряд із рівнем злочинності у кримінологічній науці застосовується і такий показник, як рівень судимості, котрий не можна ототожнювати з рівнем злочинності, оскільки до першого не включаються відомості про осіб, які вчинили злочин, але кримінальні справи стосовно яких припинені на законних підставах або до осіб застосовані заходи адміністративної відповідальності та тощо [1, с. 38].

Із процесуальних позицій показник судимості свідчить про те, чи було вчинено злочин і який саме [2, с. 30]. Отже, рівень судимості вужчий за рівень злочинності. Так, кількість осіб, засуджених за вчинення злочинів, передбачених ст. 166 КК України складає близько 73-80% від числа викритих осіб: у 2010 р. засуджено 760 осіб, що складає 76,3 %; у 2011 р. – 655 (80%); у 2013 р. – 88 (72,8%).

Якісна сторона злочинності в цілому та окремих її різновидів характеризується за допомогою такого показника, як структура, завдяки якому виявляється будова злочинності, її внутрішній склад [1, с. 40].

У кримінології існує чимало визначень поняття «структура злочинності». Так, під нею розуміють питому вагу та співвідношення найбільш тяжких і розповсюджених видів злочинів у загальному їх числі за певний період часу на визначеній території. Вона визначається і як співвідношення в ній окремих видів злочинів, що класифікуються за соціально-демографічними, кримінально-правовими і кримінологічними підставами [3, с. 120; 4, с. 37]. Останню дефініцію вважаємо більш точною, оскільки структура злочинності в цілому повинна охоплювати різноманітні види злочинів, а не лише найбільш тяжкі і розповсюджені. Також треба додати, що структура злочин-

ності є різновидом статистичного угруповання, яке використовується для аналізу та вивчення злочинності на тій чи іншій території за конкретний період часу.

Основним показником структури злочинності є питома вага окремих груп або видів злочинів відносно їх загальної кількості.

У структурі всієї зареєстрованої злочинності питома вага злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування складає менше 1 % та за останні 10 років суттєво змінювалась декілька разів. Так, якщо у 2003 р. його частка складала 0,1%, то у 2004 р. – 0,14%, у 2005 р. – 0,15%, у 2006 р. – 0,17%, у 2007 р. – 0,18%, у 2008 р. – 0,22%, у 2009 р. – 0,2%, у 2010 р. – 0,19%, у 2011 р. – 0,15%, у 2012 р. – 0,17%, у 2013 р. – 0,05% від загальної кількості всіх зареєстрованих в Україні злочинних діянь.

Злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування (ст. 166 КК України) відноситься до злочинів проти виборчих, трудових та інших прав і свобод людини і громадянина, що передбачені розділом 5 КК України.

У структурі всієї зареєстрованої злочинності тенденція щодо зміни питомої ваги злочинів проти виборчих, трудових та інших прав і свобод людини і громадянина за останні 10 років мала хвилеподібний характер.

Так, з 2003 по 2008 роки питома вага даної групи злочинів постійно зростала з 1,7 до 4 %; з 2008 по 2012 роки простежується тенденція щодо постійного зменшення частки зазначеної групи злочинів від загальної кількості всіх зареєстрованих в Україні злочинних діянь: у 2009 році вона складала 3%, у 2010 р. – 2,3%, у 2011 р. – 2%, у 2012 р. – 1,8%. У 2013 році кількість кримінальних правопорушень, передбачених Розділом 5 КК України, як і їх питома вага від загальної кількості всіх зареєстрованих в Україні кримінальних правопорушень збільшилась на 0,7 % і становить 14052 правопорушення або 2,5%.

У структурі всіх злочинів проти виборчих, трудових та інших прав і свобод лю-

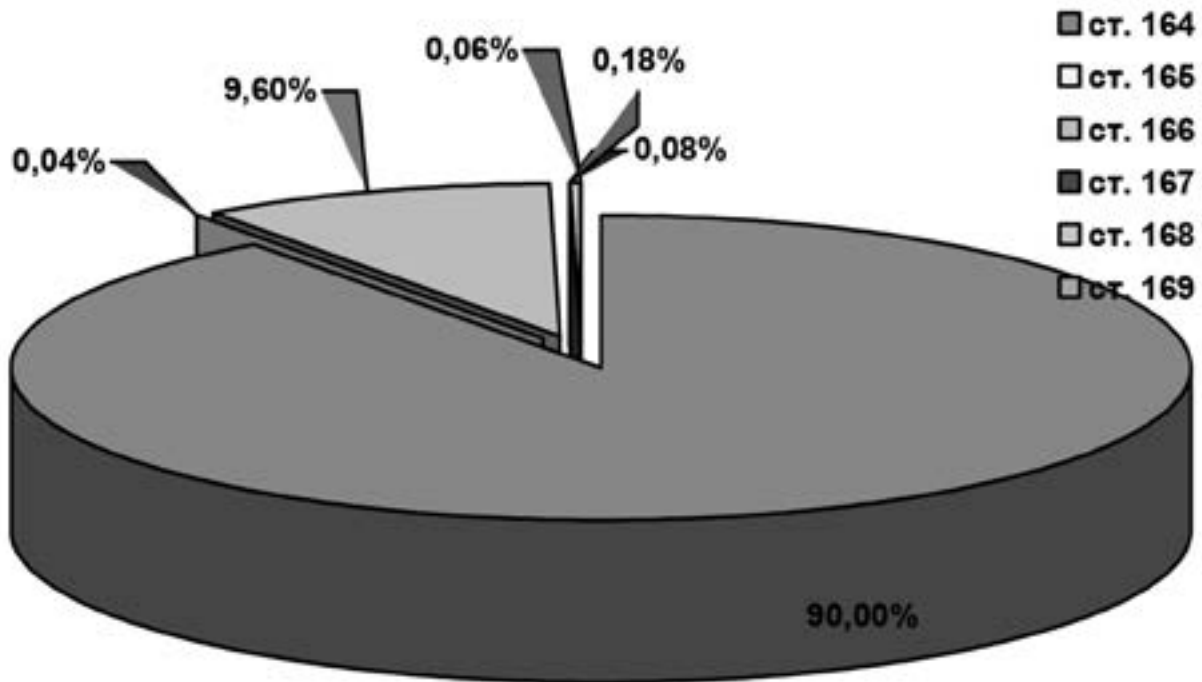

Рис. 3. Структура злочинів проти сім'ї в Україні (2003-2013 р.р.)

дини і громадянина питома вага злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування, займає не дуже велику частку, що обумовлене великою різноманітністю прав та свобод громадян, що захищаються Розділом 5 КК України і відповідно великою кількістю складів злочинів, передбачених зазначеним розділом. Так, наприклад, у 2009 році питома вага злочину, передбаченого ст. 166 КК України, становила 6,8%, у 2010 р. – 8,4%, у 2011 р. – 7,3%, у 2012 р. – 7,2%, у 2013 р. – 2%.

Треба погодитись із вченими, які наголошують, що в залежності від безпосереднього об'єкта до злочинів проти сім'ї відносяться наступні: ухилення від сплати аліментів на утримання дітей (ст. 164 КК); ухилення від сплати коштів на утримання непрацездатних батьків (ст. 165 КК); злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування (ст. 166 КК); зловживання опікунськими правами (ст. 167 КК); розголошення таємниці усиновлення (удочеріння) (ст. 168 КК); незаконні дії щодо усиновлення (удочеріння) (ст. 169 КК) [5, с. 103-104; 6, с.9].

Таким чином, цікаво прослідкувати, яку

частку у структурі злочинів проти сім'ї займає злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування (ст. 166 КК України).

За абсолютними показниками у структурі злочинів проти сім'ї протягом 2003-2013 років лідирує злочин, передбачений ст. 164 КК України (Ухилення від сплати аліментів на утримання дітей), сумарний показник у 81821 злочини. На другому місці – злочин, передбачений ст. 166 КК України (злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування) – 8726 злочини, на третьому – злочин, передбачений ст. 167 КК України (Зловживання опікунськими правами) – 162 злочини.

За відносними показниками у структурі злочинів проти сім'ї протягом 2003-2013 років лідирує злочин, передбачений ст. 164 КК України (Ухилення від сплати аліментів на утримання дітей) – 90 %. На другому місці – злочин, передбачений ст. 166 КК України (Злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування) – 9,6%, на третьому – злочин, передбачений ст. 167 КК України (Зловживання опікунськими

правами) – 0,18%. Інші злочини проти сім'ї займають невелику частку у структурі злочинів цього виду: ст. 168 (Розголошення таємниці усиновлення(удочеріння))– 0,08%, ст. 169 (Незаконні дії щодо усиновлення(удочеріння))– 0,06%, ст. 165 (Ухилення від сплати коштів на утримання непрацездатних батьків) – 0,04% (рис. 3)

Отже, можна констатувати, що у структурі злочинів проти сім'ї переважну більшість у декілька разів займає злочин, передбачений ст. 164 КК України. Злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування стабільно займає другу позицію із загальним відсотком за десять років – 9,6, що в десять разів більше ніж інші злочини цього виду, що, у свою чергу, свідчить про значну вагу та велику розповсюдженість цього виду злочину у структурі злочинів проти сім'ї.

Розглядаючи кримінально-правову характеристику злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування, необхідно зупинитися на територіальному її розподілі. У різних регіонах України рівні таких проявів неоднакові, що зумовлено, передусім, географічним розташуванням, станом економічного і культурного розвитку регіону, щільністю населення.

Дані обчислювалися нами з розрахунку на 100 тисяч населення регіонів за абсолютними показниками управлін'я інформаційних технологій УМВС в областях за період з 2009 по 2014 роки, без урахування злочинів, скоєних на транспорті. При цьому найбільш високі коефіцієнти злочинності зафіксовано в Херсонській (30,3), Кіровоградській (13,6), Чернівецькій (10,6), Запорізькій (10,4), Луганській (7,8), Донецькій (5,7) областях. В інших регіонах показники відносно стабільні. Даний коефіцієнт залишається достатньо високим. Зазначені регіони посідають лідируючі позиції за кількістю зареєстрованих злочинних проявів, складністю та напруженістю криміногенної обстановки, що пояснюється ще й тим, що в них знаходяться найбільш великі промислові міста і сконцентрована майже половина населення України.

Наступний показник, який характеризує злочинність, – її динаміка. Під динамікою злочинності потрібно розуміти зміну її рівня і структури за той чи інший проміжок часу в певному територіальному розрізі. Це комплексне поняття, що характеризує злочинність у русі як з кількісної, так і з якісної сторони. Аналіз динаміки дозволяє встановити тенденції розвитку злочинних проявів у суспільстві [7, с. 43].

Динаміка злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування за період, що досліджувався, встановлена методами базисних та ланцюгових показників, свідчить про те, що, починаючи з 2004 року, в нашій країні спостерігалося зростання кількості зареєстрованих злочинних проявів відносно дітей (табл.2).

Таблиця 2

Динаміка злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування в Україні (2003-2013 роки)

Показники	Абсолютне число	Приріст, % (+, -) - до 2003 року	Приріст, % (+, -) до попереднього року
2003	542	-	-
2004	709	+ 30,8	+ 30,8
2005	749	+ 38,2	+ 5,6
2006	746	+ 37,6	- 0,4
2007	750	+ 38,4	+ 0,5
2008	841	+ 55,2	+ 12,1
2009	898	+ 65,7	+ 6,7
2010	967	+ 78,4	+ 7,6
2011	757	+ 39,7	- 21,7
2012	755	+ 39,3	- 2,6
2013	262	- 51,6	- 65,3

Динаміка злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування, є більш-менш стабільною, і майбутній розвиток явища може бути прогнозований з великим ступенем імовірності.

Незначні коливання показників динаміки до 2013 року ще раз підтверджують певну стабільність у поширеності злочину,

передбаченого ст. 166 КК України. Треба зазначити, що у 2011-2012 роках простежується невелике зниження рівня даного злочину по відношенню до попереднього року, однак до базового 2003 року приріст складає близько 39 %, і навіть значне зменшення кількості злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування у 2013 році не може свідчити про позитивні зміни довгострокового характеру стосовно цього виду злочинів на сьогодні.

Проведений аналіз кількісних та якісних показників злочину, передбаченого ст. 166 КК України (Злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування) дозволяє зробити наступні висновки та сформулювати основні тенденції, що характеризують даний вид злочину:

- рівень злочину, передбаченого ст. 166 КК України впродовж 10 років з 2003 по 2013 має хвилеподібний характер: з розрахунку на 100 тисяч населення країни він становить відповідно: 2003 р. – 1,13; 2004 р. – 1,49; 2005 р. – 1,6; 2006 р. – 1,6; 2007 р. – 1,61; 2008 р. – 1,82; 2009 р. – 1,95; 2010 р. – 2,11; 2011 р. – 1,66; 2012 р. – 1,66; 2013 р. – 0,58 (середній коефіцієнт злочинності дорівнює 1,56, найбільший рівень злочину відмічався в період з 2008 по 2010 роки);

- невелике зменшення кількості зареєстрованих злочинів у 2011-2012 роках не компенсує її різкого зростання у попередньому періоді, тому говорити про стійку зміну тенденцій у динаміці розвитку цього виду злочину передчасно;

- різке зменшення кількості злочинів за 2013 рік приблизно на 65% можна пояснити запровадженням із прийняттям нового Кримінального процесуального кодексу України істотних змін у порядку обліку і реєстрації кримінальних правопорушень в цілому, і, як наслідок, високою штучною латентністю даного виду злочину;

- за останній рік простежується тенденція, коли кількість зареєстрованих злочинних діянь перевищує кількість осіб, які відбиваються у кримінальній статистиці як особи, що вчинили цей злочини. Так,

у 2013 році зареєстровано 262 кримінальні правопорушення, а кількість виявлених осіб становить 121, тобто перевищення дорівнює 46,2%. Це розходження пояснюється прийняттям процесуальних рішень за підставами, передбаченими статтями 6-10 Кримінально-процесуального кодексу України, та деякими особливостями їх реєстрації та обліку. Кількість осіб, засуджених за вчинення злочину, передбаченого ст. 166 КК України складає близько 73-80% від числа викритих осіб;

- у структурі всієї зареєстрованої злочинності питома вага злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування складає менше 1 %;

- у структурі всіх злочинів проти виборчих, трудових та інших прав і свобод людини і громадянина питома вага злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування займає не дуже велику частку, що обумовлене великою різноманітністю прав та свобод громадян, що захищаються Розділом 5 КК України, і, відповідно, великою кількістю складів злочинів, передбачених зазначеним розділом. Так, наприклад, у 2010 р. – 8,4%, у 2013 р. – 2%;

- за абсолютними та відносними показниками у структурі злочинів проти сім'ї протягом 2003-2013 років злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування стабільно займає другу позицію із загальним відсотком за десять років – 9,6, що в десять разів більше ніж інші злочини цього виду, що, у свою чергу, свідчить про значну вагу та велику розповсюдженість цього виду злочину;

- у різних регіонах України рівень аналізованого виду злочину неоднаковий, що зумовлено географічним розташуванням, станом економічного і культурного розвитку регіону, щільністю населення. Найбільш високі коефіцієнти злочинності зафіксовано в Херсонській (30,3), Кіровоградській (13,6), Чернівецькій (10,6), Запорізькій (10,4), Луганській (7,8), Донецькій (5,7) областях;

АНОТАЦІЯ

У статті проведений аналіз кількісних та якісних показників злочину, передбаченого ст. 166 КК України (злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування), встановлено рівень, структуру та динаміку даного виду злочину, сформовано основні тенденції його розвитку.

- незначні коливання показників динаміки до 2013 року ще раз підтверджують певну стабільність у поширеності злочину, передбаченого ст. 166 КК України, і навіть значне зменшення кількості злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування у 2013 році не може свідчити про позитивні зміни довгострокового характеру стосовно цього виду злочинів на сьогодні.

SUMMARY

The article analyzes the quantitative and qualitative indicators of malicious dereliction of duty to care for the child or the person against whom guardianship or custody, analyzed the level, structure, dynamics of this type of crime; The main trends of its further development.

Література:

1. Кримінологія: Заг. та Особл. частини: Підручник /За ред. І.М. Даньшина. – Х.: Право, 2003. – 352 с.
2. Бородин С.В. Преступления против жизни. – С.-Пб.: Юрид. центр Пресс, 2003. – 467 с.
3. Карпец И.И. Проблема преступности. - М.: Юрид. лит., 1969. – 168 с. 180.
4. Предупреждение хищений государственного и общественного имущества / Под ред. И.Н. Даньшина. - Х.: Вища шк., 1988. – 179 с.
5. Кримінальне право України: Особлива частина: підручник / Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, В. І. Тютюгін та ін.; за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. – 4-е вид., переробл. і допов. – Х.: Право, 2010. – 608 с